

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين اللهم صل على محمد وآل محمد

آزمون روش های تدبر سوره ای

نام و نام خانوادگی شعبه مدرسه دانشجویی یا معرف شماره تلفن همراه

۱. موضوعات آیات اول تا پنجم و بیست تا بیست و پنجم سوره مبارکه نوح علیه السلام را بنویسید.
۲. دسته بندی ترتیبی سوره مبارکه نوح علیه السلام را ارائه دهید. موضوعات هر دسته را بنویسید.
۳. سیر موضوعات سوره را در قالب گزاره یا گزاره هایی بیان کنید.
۴. نموداری براساس دسته بندی ترتیبی رسم کنید.
۵. یک نمونه دسته بندی موضوعی از سوره ارائه دهید. نموداری برای این دسته بندی رسم کنید. توضیح لازم درباره آن را بیان کنید.
۶. غرض سوره را بنویسید و مطالب آن را در سه سطح زیر طبقه بندی کنید:
الف. حقایق غیر وابسته به شرایط
ب. حقایق وابسته به شرایط ولی بدون وابستگی به انسان
ج. حقایق وابسته به شرایط و وابسته به انسان
۷. با توجه به محور قرار دادن آیه ۱۳ سوره را دسته بندی مجدد کنید. براساس چنین دسته بندی چه حقایقی مورد تأکید قرار می گیرد.
۸. مؤلفه های احکامی تر سوره را استخراج کنید. ارتباط این مؤلفه ها با هم را بیان کنید.
۹. نموداری از سیر سوره از احکام به تفصیل و بالعکس را رسم کنید.
۱۰. غرض سوره را براساس سیر فوق به دست آورید سپس با غرض قبلی که استخراج کرده اید مقایسه و امتیازات آن را بیان کنید.
۱۱. متن زیر از تفسر المیزان را مطالعه کنید و براساس این متن، تحلیلی از احکام به تفصیل سوره ارائه دهید.

"قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا اللَّهَ" این آیه شریفه رسالت نوح (ع) را به طور اجمال و تفصیل بیان می کند، جمله "إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ"، به طور اجمال و جمله "أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ..." به طور تفصیل. و اگر کلمه "قوم" را به ضمیر راجع به خودش اضافه کرد و گفت "یا قومی" که جمله "یا قوم" مخفف آن است، برای این بود که اظهار دلسوزی و مهربانی کند، و خواست بفرماید شما همگی مردم منید، و مجتمع قومی ما، من و شما را يك جا جمع کرده، بدی و ناراحتی شما مرا هم ناراحت می کند، و من برای شما جز خیر و سعادت چیزی نمی خواهم، به همین جهت شما را از عذابی که پشت سردارید هشدار می دهم.

در جمله " **أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ** " ایشان را به توحید در عبادت می خواند، چون مردم نوح بت پرست بودند، و مذهب وثنیت (بت پرستی) داشتند، که اجازه نمی دهد مردم خدای تعالی را بپرستند، نه به تنهایی، و نه با غیر، بلکه تنها مجازند با پرستش بتها ارباب بت ها را بپرستند، تا آن ارباب که مستقیما خدا را می پرستند، نزد خدا شفاعت ایشان کنند در حقیقت عبادت پرستندگان خود را روی عبادت خود نهاده تحویل خدا دهند و اگر این مذهب اجازه پرستش خدای تعالی را می داد حتما خدا را به تنهایی می پرستیدند، پس دعوت چنین مردمی به عبادت خدا در حقیقت دعوت به توحید در عبادت است.

و جمله " **وَ اتَّقَوْهُ** " دعوتشان را به اجتناب از گناهان کبیره و صغیره است، یعنی شرک و پایین تر از شرک، و انجام اعمال صالحه ای که انجام ندادنش گناه است.

و جمله " **وَ أَطِيعُونِ** " دعوتشان به اطاعت از خودش است، و اطاعتشان از او مستلزم این است که رسالتش را تصدیق نموده، معالم دین خود را و دستور یکتا پرستی را از او بگیرند، و این دستورات را سنت حیاتی خود قرار دهند. پس جمله " **أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَ اتَّقَوْهُ وَ أَطِيعُونِ** "، ایشان را به اصول سه گانه دین دعوت می کند. جمله اول یعنی " **وَ اعْبُدُوا اللَّهَ** " به توحید، و جمله " **وَ اتَّقَوْهُ** " به تصدیق معاد که اساس تقوی است دعوت می کند، چون اگر معاد و حساب و جزای آن نبود، تقوای دینی معنای درستی نمی داشت، و جمله " **وَ أَطِيعُونِ** " به تصدیق اصل نبوت که همان اطاعت بی چون و چرا است می خواند.

سوره نوح	سورة نوح
به نام خداوند هستی بخش مهربان.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
همانا ما نوح را به سوی قومش فرستادیم که قومت را هشدار ده پیش از آن که عذابی دردناک به سراغشان آید.(۱)	إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱)
گفت: ای قوم من! همانا من شما را هشدار دهنده‌ای آشکارم.(۲)	قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ (۲)
که خدا را بپرستید و از او پروا دارید و مرا اطاعت کنید.(۳)	أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا (۳)
تا [برخی] از گناهانتان را بر شما ببخشاید و [اجل] شما را تا وقتی معین به تأخیر اندازد، که اگر می‌دانستید، وقتی اجل مقرر خدا برسد دیگر به تأخیر نیفتد.(۴)	يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۴)
[نوح] گفت: پروردگارا! من قوم خود را شب و روز دعوت کردم.(۵)	قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا (۵)
و دعوت من جز بر گریزشان نیفزود.(۶)	فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا (۶)
و من هر بار که آنها را دعوت کردم تا ایشان را بیمارزی، انگشتانشان را در گوش‌های خود کردند و جامه‌های خویش بر سر کشیدند و [بر کفر خویش] پای فشردند و هر چه بیشتر بر تکبر خود افزودند.(۷)	وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا (۷)
سپس من آنها را به آواز بلند دعوت کردم.(۸)	ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا (۸)
و آن‌گاه باز من به آنها علنی گفتم و در خلوت و خصوصی نیز به ایشان گفتم.(۹)	ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا (۹)
و گفتم: از پروردگارتان آمرزش بخواهید که او قطعاً آمرزنده است.(۱۰)	فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا (۱۰)
تا بر شما از آسمان باران پی‌درپی فرستد،(۱۱)	يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا (۱۱)
و شما را به اموال و پسران مدد کند، و برایتان باغ‌ها قرار دهد و نهرها پدید آورد.(۱۲)	وَيُمِدِّدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا (۱۲)
چيست شما را که برای خدا عظمت قائل نمی‌شوید؟(۱۳)	مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا (۱۳)

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَاراً (۱۴)	و حال آنکه شما را به گونه های مختلف آفریده است. (۱۴)
أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقاً (۱۵)	آیا ندیده اید که چگونه خدا هفت آسمان را بالای هم آفرید؟ (۱۵)
وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُوراً وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجاً (۱۶)	و ماه را در میان آنها روشنی بخش گردانید و خورشید را چراغی قرار داد. (۱۶)
وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتاً (۱۷)	و خداست که شما را [چون گیاه] به طرز خاصی از زمین رویانید. (۱۷)
ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجاً (۱۸)	سپس شما را در آن باز می گرداند و باز به طرزی عجیب بیرون می آورد. (۱۸)
وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطاً (۱۹)	و خدا زمین را برای شما فرشی [گسترده] ساخت. (۱۹)
لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجاً (۲۰)	تا در راه های وسیع آن تردد کنید. (۲۰)
قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَاراً (۲۱)	نوح گفت: پروردگارا! آنها مرا نافرمانی کردند و کسی را پیروی نمودند که مال و فرزندش جز بر زیانکاری وی نیفزود. (۲۱)
وَمَكْرُوا مَكْراً كُبَّاراً (۲۲)	و دست به نیرنگی بس بزرگ زدند. (۲۲)
وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدّاً وَلَا سُوعاً وَلَا يَعُوثَ وَ يَعُوقَ وَ نَسِراً (۲۳)	و گفتند: زنهار، خدایان خود را رها مکنید، و هرگز «ود» و «سواع» و «یعوث» و «یعوق» و «نسر» را وانگذارید. (۲۳)
وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيراً وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالاً (۲۴)	و تحقیقا بسیاری را گمراه کردند. و [بار خدایا!] ظالمان را جز ضلالت میفزای. (۲۴)
مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَذْخَلُوا نَاراً فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَاراً (۲۵)	[تا] در اثر گناهانشان غرقه گشتند و در آتش در آورده شدند، پس برای خود، در برابر خدا هیچ یابوری نیافتند. (۲۵)
وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّاراً (۲۶)	و نوح گفت: پروردگارا! احدی از کافران را بر روی زمین باقی مگذار. (۲۶)
إِنَّكَ إِن تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِراً كَفَّاراً (۲۷)	که اگر تو آنها را باقی گذاری، بندگان را گمراه می کنند و جز پلیدکار ناسپاس نمی زایند. (۲۷)
رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِناً وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَاراً (۲۸)	پروردگارا! بر من و بر پدر و مادرم و هر کس که با ایمان به خانه من در آید و بر مردان و زنان با ایمان ببخشای و ظالمان را جز هلاکت و تباهی میفزای. (۲۸)